

Bernard Mayer (1928-?)

Psychiatra

1942/43: praca przymusowa w Warsztatach Miejskich w Drohobyczu

Jesień 1942: przeniesienie miejsca noclegu do Warsztatów

Kwiecień 1943: przeniesienie do obozu pracy przymusowej w Drohobyczu

1943/1944: ukrycie się w bunkrze ziemnym pod domem Ukraińca Iwana Bura

Sierpień 1944: wyzwolenie; 45 osób przeżyło w bunkrze, m.in. jego matka i brat

1945: przesiedlenie do Polski

1947: emigracja do USA

1949: książka wspomnieniowa „Entombed” („Pochowany za życia”)

Bernard Mayer o kryjówce w bunkrze:

„Tutaj byłem w prawdziwym bunkrze! Powietrze było tak gorące, że gdy się rozejrzałem, wszyscy mieli na sobie tylko bieliznę. [...] Byliśmy całkowicie odizolowani od świata zewnętrznego. Naszym jedynym kontaktem był Iwan, który zakopywał nieczystości w rogu swojej piwnicy, podnosił cementową płytę i spuszczał się do naszego podziemnego schowka.

Zwykłym zadaniem Iwana było dostarczenie nam worka jęczmienia, paczki kawy zbożowej i papieru toaletowego. [...] Zawsze gdy przynosił zapasy, opowiadał nam nowości ze świata i o tym co się działo w mieście. Chcieliśmy przede wszystkim wiedzieć, czy jest jeszcze w Drohobyczu obóz pracy i co dzieje się na froncie wschodnim”.

Źródło: Bernard Mayer: Entombed. My true story. How Forty-Five Jews lived Underground and survived the Holocaust, S. 109, 123